

Obrazac 3.

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

Ulica grada Vukovara 70

10 000 Zagreb

(adresa nadležne jedinice)

Nadležni Trgovački sud u Zagrebu

Poslovni broj spisa St-2005/2024

FINANCIJSKA AGENCIJA
ODSJEK ZA PRIJEM, EVIDENTIRANJE
I POHRANU OSNOVA ZA PLAĆANJE
Z A G R E B 1

23-09-2024

PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POSTE

KLASA:
(IR, BROJ):

PRIJAVA TRAZBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

REPUBLIKA HRVATSKA, Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije,
OIB 72910430276, po Županijskom državnom odvjetništvu u Velikoj Gorici

Adresa / sjedište

Ul. Grada Vukovara 49

Zagreb

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

BASTALEC PROMET d.o.o. , OIB 43740474043

Adresa / sjedište

Blaškovec, Blaškovečka ulica 28

PODACI O TRAZBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

-presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj Povrv-253/21 od 15.veljače 2024. ,
potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske br.PŽ-1251/24 od
18.lipnja 2024.

Tražbina se odnosi na troškove ovršnog i parničnog postupka / toč. I. i III. izreke
prvostupanjske presude

Iznos dospjele tražbine na dan 26.kolovoza 2024. - **1.264,00 eur**

Glavnica 1.080,00 eur

Kamate 184,00 eur

Iznos tražbine koja dopijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka /

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA za iznos **1.264,00 eur**

Naziv ovršne isprave

- presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj Povrv-253/21 od 15.veljače 2024.
potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske br.PŽ-1251/24 od
18.lipnja 2024.

Vjerovnik raspolaže vjerodostojnom ispravom /

Naziv vjerodostojne isprave /

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava /

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo /

Iznos tražbine /

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje ODRIČEM / NE ODRIČEM

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi
njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE
PRISTAJEM

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava /

Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo /

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo
radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

Mjesto i datum

Velika Gorica, 20. rujan 2024.

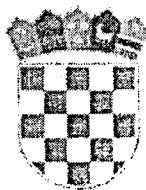
Potpis vjerovnika

ZAMJENICA ŽUPANIJSKE DRŽAVNE

ODVJETNICE

Ksenija Bičak

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

Poslovni broj: 37. Povrv-253/2021-27

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji Mariji Krajnović, na temelju prijedloga sudske savjetnice Barbare Mažuranić, u pravnoj stvari tužitelja Republika Hrvatska, Ministarstvo poljoprivrede, OIB: 76767369197, kojeg zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Zagrebu, protiv tuženika BASTALEC PROMET d.o.o., Blaškovec, Blaškovečka 28, OIB: 43740474043, kojeg zastupa punomoćnik Krešimir Ćurković, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Ćurković i Šanjug d.o.o., Zagreb, Maksimirska cesta 25, radi isplate, nakon javne glavne rasprave zaključene 9. siječnja 2023. u prisutnosti Jelene Novosel Režić, zamjenice županijskog državnog odvjetnika u Zagrebu, i Zvonimira Hrgića, zamjenika punomoćnika tuženika, dana 15. veljače 2024.

presudio je

I. Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi Javnog bilježnika Branke Rački, Sv. Ivan Zelina, Trg Ante Starčevića 14, poslovni broj Ovr-70/2019 od 23. travnja 2019. u dijelu kojim je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 8.749,46 eura¹ sa zateznim kamatama koje teku:

- na iznos od 299,95 eura od 29. ožujka 2018. do isplate,
- na iznos od 1.357,75 eura od 26. travnja 2018. do isplate,
- na iznos od 998,74 eura od 25. svibnja 2018. do isplate,
- na iznos od 6,64 eura od 31. svibnja 2018. do isplate,
- na iznos od 985,25 eura od 27. lipnja 2018. do isplate,
- na iznos od 39,82 eura od 1. srpnja 2018. do isplate,
- na iznos od 919,55 eura od 26. srpnja 2018. do isplate,
- na iznos od 852,52 eura od 26. kolovoza 2018. do isplate,
- na iznos od 835,49 eura od 26. rujna 2018. do isplate,
- na iznos od 6,64 eura od 3. listopada 2018. do isplate,
- na iznos od 1.056,75 eura od 26. listopada 2018. do isplate,
- na iznos od 6,64 eura od 1. studenoga 2018. do isplate,
- na iznos od 1.383,72 eura od 28. studenoga 2018. do isplate,

kao i u dijelu kojim mu je naloženo naknaditi tužitelju troškove ovršnog postupka u iznosu 300,15 eura sa zateznim kamatama od 23. travnja 2019. do isplate, pri čemu se zatezne kamate do 31. prosinca 2022. obračunavaju po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za

¹Fiksni tečaj konverzije je 7,53450 kuna.

referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

II. Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi Javnog bilježnika Branke Rački, Sv. Ivan Zelina, Trg Ante Starčevića 14, poslovni broj Ovr-70/2019 od 23. travnja 2019. u dijelu kojim je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju zatezne kamate na dosuđeni iznos glavnice koje teku

- na iznos od 299,95 eura za dan 28. ožujka 2018.,
- na iznos od 1.357,75 eura za dan 25. travnja 2018.,
- na iznos od 998,74 eura za dan 24. svibnja 2018.,
- na iznos od 6,64 eura za dan 30. svibnja 2018.,
- na iznos od 985,25 eura za dan 26. lipnja 2018.,
- na iznos od 39,82 eura za dan 30. lipnja 2018.,
- na iznos od 919,55 eura za dan 25. srpnja 2018.,
- na iznos od 852,52 eura za dan 25. kolovoza 2018.,
- na iznos od 835,49 eura za dan 25. rujna 2018.,
- na iznos od 6,64 eura za dan 2. listopada 2018.,
- na iznos od 1.056,75 eura za dan 25. listopada 2018.,
- na iznos od 6,64 eura za dan 31. listopada 2018.,
- na iznos od 1.383,72 eura za dan 27. studenoga 2018.,

kao i za isplatu zateznih kamata na dosuđeni iznos glavnice po stopi koja čini razliku između dosuđene i zatražene stope te u dijelu kojim mu je naloženo naknaditi tužitelju troškove ovršnog postupka u iznosu od 12,45 eura sa zateznim kamatama, te se u tom dijelu tužbeni zahtjev odbija kao neosnovan.

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 779,65 eura sa zateznim kamatama od 15. veljače 2024. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

IV. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 1.211,07 eura sa zateznim kamatama, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Predmetni postupak vodi se povodom prigovora tuženika protiv rješenja o ovrsi Javnog bilježnika Branke Rački, Sv. Ivan Zelina, Trg Ante Starčevića 14, poslovni broj Ovr-70/2019 od 23. travnja 2019., nakon kojeg je predmetno rješenje o ovrsi stavljeno izvan snage u dijelu kojim je određena ovrha te su ukinute sve provedene radnje, a određeno je da će se postupak u dijelu kojim je naloženo plaćanje nastaviti

kao povodom prigovora protiv platnog naloga, nakon čega se ovršni prijedlog tužitelja smatra tužbom, a prigovor tuženika odgovorom na tužbu.

2. Tuženik u prigovoru navodi da je isti svaki mjesec po zaprimanju računa, u Upravu Ministarstva poljoprivrede, poslao prigovor protiv ovdje utuženih računa, međutim da ni ni jedan prigovor nije odgovoreno, već da jednom prilikom na tu temu održan sastanak u Upravi na kojem da je rečeno da će sporna problematika biti riješena izmjenom pravilnika. Dalje tuženik iznosi da se za obračun pristojbi i naknada za veterinarski pregled na liniji klanja ne primjenjuje isti normativ trajanja pregleda u svakom objektu na području Republike Hrvatske, jer se za isti objekt kao što je to objekt ovdje tuženika na području grada Čakovca naplaćuju puno manji troškovi nego što je to naplaćeno ovdje tuženiku. Također navodi da u praksi dolazi do različite primjene pravilnika jer je negdje veterinar prisutan na liniji klanja cijelo vrijeme, što je upitno je li uopće potrebno, dok je negdje veterinar prisutan samo po pola sata i sukladno tome se naplaćuje i razrezuje naplata, što da je sve vidljivo iz računalne aplikacije VETIS, pa da svi inspektori vide takve nepravilnosti, ali da nitko na to ne reagira.

3. U očitovanju na prigovor tuženika tužitelj na okolnost da je utuženi iznos pravilno utvrđen dostavlja izvješća o post mortem pregledu nadležne veterinarske stanice, potpisana od strane tuženika kao subjekta u poslovanju s hranom životinjskog podrijetla te od strane službenog veterinara kontrolnog tijela, a temeljem kojih su izvješća izdani računi za obračunatu pristojbu za provedene službene kontrole hrane životinjskog podrijetla. Navodi da je Pravilnikom o visini pristojbi i naknada za službene kontrole (Narodne novine, broj: 84/2015., 100/2015., 14/2016., dalje: Pravilnik) propisano postupanje prilikom utvrđivanja pristojbi i naknada za službenu kontrolu hrane životinjskog podrijetla, dok je Uredbom (EZ) br. 854/2004 propisana prisutnost službenog veterinara kontrolnog tijela cijelo vrijeme trajanja ante i post mortem pregleda (trajanja klanja). Stoga da se izdani računi sastoje od zbroja dvije vrste troškova, i to troška koji se odnosi na broj zaklanih životinja (čl. 7. st. 1. Pravilnika) i troška koji se odnosi na trošak dodatnog vremena koje se obračunava u slučaju kašnjenja u obavljanju pregleda u predviđenom vremenu propisanom Prilogom II. koji definira maksimalno vrijeme klanja (čl. 27. st. 2. Pravilnika). Dalje navodi da pregledom aplikacije i svih izvješća o klanju mjesno nadležni veterinarski inspektor na kraju mjeseca uspoređuje i provjerava upisane podatke u aplikaciji, koji su nastali prepisivanjem podataka iz izvješća, te papirati oblik izvješća, a potom iste podatke potvrđuje i odobrava ili ne odobrava, pa se na kraju temeljem odobrenih izvještaja generira mjesečni račun prema subjektu u poslovanju s hranom životinjskog podrijetla. Oспорava navod tuženika da isti nikada nije odgovorio na podnesene prigovore tuženika te navodi da se Uprava za veterinarstvo i sigurnost hrane očitovala na prigovor tuženika dopisom od 16. studenoga 2018. Navodi da se za sve subjekte u poslovanju s hranom, neovisno za koju su djelatnost odobreni, primjenjuju isti normativi, iste visine pristojbi te svi ostali propisi koje moraju provoditi svi subjekti, kao i da se sustav financiranja službenih kontrola odvija putem elektronske aplikacije VETIS, koja omogućava provedbu Pravilnika te koja je i službena evidencija koju tužitelj koristi u svom djelokrugu rada i postupanja, dok su uloge ostalih subjekata u poslovanju s hranom jasno definirane, stoga da inspektori vide podatke samo za svoj djelokrug rada, a ne i na razini cijele Republike Hrvatske.

4. Raspravnim rješenjem od 14. listopada 2020. određen je zastoj postupka u ovoj pravnoj stvari na rok od 60 dana, radi pokušaja mimog rješenja spora, dok je

rješenjem od 18. siječnja 2021. nastavljen postupak u ovoj pravnoj stvari, uslijed obavijesti tužitelja od 9. prosinca 2020. da stranke nisu postignule dogovor oko mirnog rješenja predmetnog spora.

5. Tuženik u očitovanju na navode tužitelja iznosi da je isti uredno podmirivao nespome iznose ispostavljenih računa koji se odnose na redovnu pristojbu za službene kontrole (po broju zaklanih životinja), dok je u odnosu na obračunate troškove dodatnog vremena prigovorio svakom ispostavljenom računu tužitelja. Smatra kako nisu ispunjene pretpostavke iz čl. 27. st. 2. Pravilnika za naplatu pristojbe za dodatno vrijeme, jer da kašnjenje nisu uzrokovali ni djelatnici objekta tuženika ni tehničke nesukladnosti prilikom provođenja pregleda, već tehnološki proces tuženika koji mu je odobren, a koji je sam po sebi takav da traje duže vrijeme, na što je tuženik uporno ukazivao tužitelju. Dalje tuženik navodi da svoju djelatnost obavlja na tradicionalan način zbog čega njegov pogon ima manju produktivnost u odnosu na industrijske pogone, međutim da je nastavak i očuvanje obavljanja djelatnosti tuženika na tradicionalan način propisano i Uredbom (EZ) br. 854/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o utvrđivanju posebnih pravila organizacije službenih kontrola proizvoda životinjskog podrijetla namijenjenih prehrani ljudi u kojoj je odredbom čl. 17. st. 4. t. (a) navedeno da propisane Nacionalne mjere imaju za cilj "omogućiti nastavak primjene tradicionalnih metoda u svakoj fazi proizvodnje, prerade ili distribucije hrane". Da je u tom cilju tužitelj i donio Pravilnik o dopuni Pravilnika o visini pristojbi i naknada za službene kontrole (Narodne novine, broj: 98/2018., dalje: Pravilnik o dopuni) kojim je propisano da se za objekte u kojima je mjesečno zaklano između 10.000 - 25.000 jedinki životinja, gdje se pretežito radi o tradicionalnim metodama, pristojba obračunava samo za zaklanu životinju. Budući da navedenim objektima pripada i tuženik, kao mali objekt, to isti redovito podmiruje redovnu naknadu, ali ne i nezakonito određenu dodatnu pristojbu zbog kašnjenja.

6. Tužitelj u svom očitovanju iznosi da je utuženo potraživanje nastalo u razdoblju od 13. ožujka 2018. do 12. studenoga 2018., kada je na snazi bio Pravilnik kojim je propisana i naplata pristojbe za dodatno vrijeme za provođenje pregleda. Stoga da su utuženi računi rezultat upisivanja podataka u službenu aplikaciju i izvješća o klanju iz čl. 25. st. 1. – 3. Pravilnika, potpisanih od strane subjekta u poslovanju s hranom životinjskog podrijetla i službenog veterinaru kontrolnog tijela, kojim obje strane potvrđuju točnost podataka. Dalje navodi da je Pravilnik o dopuni, a kojim je ukinuta obveza plaćanja pristojbe za dodatno vrijeme za provođenje pregleda za male objekte u kojima je mjesečno zaklano od 10.000 – 25.000 jedinki životinja, stupio na snagu tek 15. studenoga 2018., dakle nakon što je već nastala obveza tuženika prema pravilima Pravilnika. Dodaje da odredbe podzakonskih akata, kao što su u konkretnom slučaju odredbe pravilnika, ne mogu imati retroaktivno djelovanje, pa se se odredbe Pravilnika o dopuni ne mogu primijeniti na već nastale obveze tuženika. Također osporava da bi tužitelj nejednako tretirao različite subjekte u obračunu i naplaćivanju naknade budući da su svi subjekti u kojima se provode propisane službene kontrole obvezni plaćati pristojbe koje su prihod državnog proračuna, a koje se koriste za financiranje troškova službenih kontrola.

7. Raspravnim rješenjem od 18. svibnja 2023. zaključena je glavna rasprava u ovoj pravnoj stvari, dok je rješenjem od 16. kolovoza 2023. glavna rasprava ponovno otvorena, sukladno odredbi čl. 305. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/1991., 91/1992., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007. – odluka

Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/2008., 123/2008., 57/2011., 25/2013., 28/2013., 89/2014. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, dalje u tekstu: ZPP).

8. Tijekom dokaznog postupka pročitani su izvadak iz poslovnih knjiga tužitelja od 27. studenoga 2018. (list 3. spisa), odgovor tužitelja na prigovor tuženika od 16. studenoga 2018. (list 24. – 25. spisa), izvješća o post mortem pregledu (list 26. – 27., 29. – 52., 63. – 84., 86. – 121., 123. – 143., 145. – 164., 166. – 190., 192. – 215., 217. – 242., 244. – 283., 350. – 352. spisa), računi tužitelja (list 28., 53. – 62., 85., 122., 144., 165., 191., 216., 243. spisa), zapisnik ovoga suda poslovni broj Povrv-833/2022 od 24. siječnja 2023. sa iskazom predloženog svjedoka Vlade Beštaka (list 340. – 343. spisa) te ovjereni pisani iskaz svjedoka Slavka Cvrle (list 345. – 349. spisa).

9. Sud nije proveo dokazne prijedloge tuženika za pribavom usporednih podataka u utuženom razdoblju od drugih klaonica sličnog kapaciteta, za provođenjem financijskog vještačenja, za saslušanjem tuženika te za usmenim saslušanjem svjedoka Slavka Cvrle, iz razloga koji će biti obrazloženi u nastavku.

10. Također, sud nije uzeo u obzir nalaz i mišljenje vještaka Ljupka Omazića od 25. svibnja 2023. (list 364. – 371. spisa) jer je tuženik navedeni dokaz podnio nakon zaključenja prethodnog postupka, stoga, kako isti nije ni tvrdio ni dokazao da taj dokaz bez svoje krivnje nije mogao podnijeti prije zaključenja prethodnog postupka, to sud isti, sukladno odredbi čl. 299. st. 3. ZPP-a, nije uzeo u obzir. Osim toga, čak i da je sud navedeni dokaz uzeo u obzir, premda je isti podnesen u stadiju glavne rasprave, ističe se da taj dokaz nije relevantan za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari jer je iz istog jasno vidljivo da je zadatak vještaka u predmetu ovoga suda poslovni broj Povrv-1400/2019, u kojem je sačinjen predmetni nalaz i mišljenje, bio utvrditi jesu li utuženi iznosi obračunati sukladno Pravilniku. Stoga, kako predmet ovog postupka i postupka u kojem je sačinjen predmetni nalaz i mišljenje nije isto potraživanje, kao niti isti obveznik naknade, to mišljenje vještaka o preostalom nepodmirenom dugovanju u predmetu pod poslovnim brojem Povrv-1400/2019 nije od značaja za ovaj predmet. Tim više što tuženik tijekom ovog postupka u nijednom trenutku nije osporio da utuženi iznos ne bi odgovarao obračunu koji proizlazi iz izvješća o post mortem pregledu.

11. Ocjenom izvedenih dokaza, sukladno odredbi čl. 8. ZPP-a, sud je zaključio da je tužbeni zahtjev osnovan.

12. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 8.749,46 eura na ime neplaćenih pristojbi za provedene službene kontrole hrane životinjskog podrijetla.

13. Među strankama nije sporna aktivna i pasivna legitimacija te visina tužbenog zahtjeva, odnosno da je ovlašteni veterinar kontrolnog tijela izvršio post mortem pregled životinja u objektu tuženika u trajanju koji proizlazi iz obračuna utuženih računa. Također nije sporna ni osnova tužbenog zahtjeva u odnosu na pristojbe koje se odnose na broj zaklanih životinja.

14. Sporna je osnova tužbenog zahtjeva za pristojbe koje se odnose na trošak dodatnog vremena, odnosno postoji li obveza tuženika na plaćanje pristojbe za dodatno vrijeme utrošeno za provođenje pregleda ako uzrok kašnjenja u provođenju pregleda nisu bili ni djelatnici objekta tuženika ni tehničke nesukladnosti pri provođenju pregleda, a osobito imajući u vidu da je Pravilnikom o dopuni Pravilnika određeno da

se pristojba za objekte u kojima je mjesečno zaklano između 10.000 - 25.000 jedinki životinja obračunava samo za zaklanu životinju.

15. Prvotno, u odnosu na pristojbe koje se odnose na broj zaklanih životinja, a glede kojih tuženik nije osporavao pravo tužitelja na naknadu, tim više što je tuženik tijekom postupka tvrdio da je u odnosu na sve izdane račune uredno plaćao pristojbu koja se obračunava po broju zaklanih životinja, dok da nije plaćao pristojbu koja se obračunava za dodatno vrijeme, valja reći kako je sud utvrdio, dovodeći u vezu račune tužitelja u dijelu koji se odnose na broj zaklanih životinja sa uplatama tuženika koje proizlaze iz izvoda iz poslovnih knjiga tužitelja, da tuženik nije platio po računu broj 438/2018 preostali iznos od 79,63 eura (list 85. spisa), po računu broj 1274/2018 iznos od 78,15 eura (list 216. spisa) te po računu broj 1412/2018 iznos od 96,09 eura (list 243. spisa). Sve navedeno je jasno vidljivo iz izvoda iz poslovnih knjiga tužitelja (list 3. spisa) iz kojeg jasno proizlazi koje je uplate, kada i po kojim računima tuženik izvršio.

16. S obzirom da obvezu plaćanja pristojbe po broju zaklanih životinja tuženik tijekom ovog postupka nije osporavao, već to čini isključivo u odnosu na pristojbu koja se odnosi na dodatno vrijeme, to je ovaj sud ocijenio osnovanim zahtjev tužitelja za isplatu na ime pristojbe po broju zaklanih životinja po računu broj 438/2018 u preostalom iznosu od 79,63 eura, po računu broj 1274/2018 u iznosu od 78,15 eura te po računu broj 1412/2018 u iznosu od 96,09 eura, ukupno u iznosu od 253,87 eura, a koju pristojbu tuženik, kako to proizlazi iz izvotka iz poslovnih knjiga tužitelja, nije platio.

17. U odnosu na pristojbe koje se odnose na trošak dodatnog vremena, a čiji obračun visine tuženik nije osporio, valja reći sljedeće.

18. Uvidom u račune tužitelja za obračunate pristojbe za provedene službene kontrole hrane životinjskog podrijetla, vidljivo je da je u istima evidentiran iznos pristojbe po broju zaklanih životinja te iznos pristojbe za dodatno vrijeme, dok je usporedbom računa tužitelja s izvješćima o post mortem pregledima (radnim nalogima) vidljivo da su u računima obračunate sve provedene kontrole po izdanim radnim nalogima te je usporedbom računa tužitelja s izvatkom iz poslovnih knjiga tužitelja vidljivo da su isti suglasni, odnosno da u istima odgovaraju evidentirani iznosi. Također iz utuženih računa tužitelja, koji su izdani za razdoblje od 9 mjeseci 2018. godine, proizlazi da je pri objektu tuženika u navedenom razdoblju zaklano 127.810 brojlera, 3.520 kokoši i 700 patki, odnosno ukupno 132.730 jedinica životinja (čl. 3. t. 2. Pravilnika o mjerama prilagodbe zahtjevima propisa o hrani životinjskog podrijetla /Narodne novine, broj: 51/2015., 106/2015., dalje: Pravilnik o mjerama prilagodbe/).

19. Iz pisanog iskaza svjedoka Slavka Cvrle (list 345. – 348. spisa), proizlazi da je tijekom 2018. radio u Ministarstvu poljoprivrede kao viši državni inspektor i da je u području njegove nadležnosti bio objekt tuženika. Jedan od poslova koje je obavljao bio je i potvrđivanje računa za obavljene službene kontrole ante i post mortem pregleda koje su obavljali ovlašteni veterinar i ovlaštene veterinarske organizacije. U odnosu na objekt tuženika navodi da isti ne spada u malu klaonicu za perad u smislu odredbe čl. 3. st. 2. Pravilnika o mjerama prilagodbe jer da je u istom u 2017. godini zaklano 185.043 komada brojlera, 4.382 kokoši, 1.050 patki i 553 pura, te da je kod istog obvezna stalna prisutnost ovlaštene osobe prilikom klanja. Ističe da nakon obavljenih pregleda ovlaštena veterinarska organizacija radi izvješće o klanju, koje mora potpisati odgovorna osoba klaonice, a osoba ovlaštena za provođenje pregleda potom podatke

iz izvješća upisuje u računalnu aplikaciju u roku od 24 sata od provedenog pregleda te odgovara za točnost i ažurnost upisanih odnosno potvrđenih podataka. Nakon toga odgovorna osoba ovlaštene veterinarske organizacije ovjerene podatke upisuje u računalnu aplikaciju Vetis pri Ministarstvu poljoprivrede, koja svako izvješće vodi kao nezaključani zapisnik, i obveza veterinarskog inspektora je da iste potvrdi odnosno zaključa kako bi na osnovu tih podataka ovlaštena veterinarska organizacija formirala račun koji se kasnije ispostavlja konkretnom objektu.

20. Iz raspravnog zapisnika iz predmeta ovoga suda poslovni broj Povrv-833/2022 od 24. siječnja 2023., koji je tuženik podnio na traženje suda da podnese pisani iskaz svjedoka Vlade Beštaka, proizlazi da je Vlado Beštak jedan od imatelja objekta – klaonice peradi te da i on podliježe veterinarskom nadzoru povodom kojeg dolazi do naplate predmetnih pristojbi. Da je tužitelj tek 2018. godine počeo naplaćivati pristojbe za dodatno vrijeme, a povodom kojih da je održano nekoliko sastanaka kod tužitelja, na kojima se obećavalo da će se taj problem riješiti, a da je potom donesen Pravilnik o dopuni kojim je određeno da se pristojbe za dodatno vrijeme ne trebaju plaćati, međutim, da je tužitelj ipak na kraju zahtijevao isplatu pristojbi za dodatno vrijeme. Tužitelj da je vršio selektivnu naplatu pristojbi jer su iste naplaćene samo u četiri klaonice na području Republike Hrvatske, iako je Pravilnik sastavljen za industrijske klaonice u kojima se kolje 2.000 – 10.000 životinja na sat.

21. Sud je prihvatio pisani iskaz svjedoka Slavka Cvrle jer je isti logičan i životan, nije protivan ispravama u spisu te ga niti jedna od stranaka nije osporila. U odnosu na iskaz svjedoka Vlade Beštaka, dan u predmetu ovoga suda pod poslovnim brojem Povrv-833/2022, valja prvotno reći kako sud smatra da isti nije relevantan za konkretan predmet spora, međutim, sud ga je prihvatio jer ga stranke nisu osporavale, osim u dijelu u kojem navodi da je tužitelj naplaćivao pristojbe za dodatno vrijeme samo za četiri klaonice na području Republike Hrvatske jer sud smatra da je malo vjerojatno da svjedok zaista raspolaže relevantnim podatkom o tome.

22. Na temelju tako provedenih dokaza, a uzevši u obzir izvješća o post mortem pregledima i račune tužitelja, koje je sud cijenio vjerodostojnima, te nespornu činjenicu među strankama da su post mortem pregledi životinja u objektu tuženika trajali upravo onoliko koliko to proizlazi iz obračuna utuženih računa, utvrđeno je da su ovlašteni veterinari kontrolnog tijela u objektu tuženika u utuženom razdoblju obavljali post mortem pregleda životinja u onom trajanju uslijed kojeg se objektu obračunava pristojba za dodatno vrijeme te da su ovlašteni veterinari kontrolnog tijela morali biti prisutni za cijelo vrijeme trajanja klanja. Nakon provedenog pregleda tuženik je odobrio sva izvješća o klanju koja je izradila ovlaštena veterinarska organizacija te su na temelju istih izvješća ispostavljeni računi radi naplate kojih se vodi predmetni postupak. Nekoliko objekata – klaonica za perad je uslijed potraživanja tužitelja po osnovi pristojbe za dodatno vrijeme slalo prigovore na račune tužitelja, povodom kojih je održano nekoliko sastanaka pri tužitelju, a nakon kojih je donesen Pravilnik o dopuni. Objekt tuženika se ne smatra malom klaonicom za perad jer je u istom u 2017. godini zaklano više od 150.000 jedinica životinja, dok je u razdoblju od 9 mjeseci tijekom 2018. godine zaklano 132.730 jedinica životinja.

23. Odredbom čl. 3. st. 1. Pravilnika određeno je da je subjekt koji posluje u objektu u kojemu se provode propisane službene kontrole obvezan plaćati pristojbe propisane odredbama Pravilnika.

24. Sukladno odredbi čl. 27. st. 2. Pravilnika, ako djelatnici objekta ili tehničke nesukladnosti pri provođenju pregleda iz čl. 24. st. 1. Pravilnika (ante i post mortem pregleda životinja), koji se obavljaju u objektima iz čl. 7. i čl. 8. Pravilnika, uzrokuju kašnjenje u obavljanju pregleda u predviđeno vrijeme, ili je vrijeme utrošeno za provođenje pregleda iz čl. 24. st. 1. Pravilnika veće od vremena propisanog Prilogom II. Pravilnika, objektu se obračunava pristojba za utrošeno vrijeme koje je potrebno za provođenje pregleda iz čl. 24. st. 1. Pravilnika u iznosu od 100,00 kn po satu.

25. Iz navedene odredbe proizlazi da će se objektu za klanje životinja (u koji nesporno spada i objekt ovdje tuženika) obračunati pristojba za utrošeno vrijeme koje je potrebno za provođenje ante i post mortem pregleda životinja u iznosu od 100,00 kuna po satu u sljedećim slučajevima: (1) ako djelatnici objekta uzrokuju kašnjenje u obavljanju pregleda u predviđeno vrijeme, (2) ako tehničke nesukladnosti uzrokuju kašnjenje u obavljanju pregleda u predviđeno vrijeme te (3) ako je vrijeme utrošeno za provođenje pregleda veće od vremena propisanog Prilogom II. Pravilnika.

26. S obzirom da tuženik nije osporavao matematički obračun dodatnog vremena koji proizlazi iz izvješća o post mortem pregledima, kao i da su pregledi zaista trajali onoliko koliko je navedeno u istim izvješćima (list 26. – 27., 29. – 52., 63. – 84., 86. – 121., 123. – 143., 145. – 164., 166. – 190., 192. – 215., 217. – 242., 244. – 283., 350. – 352. spisa), to je evidentno da je vrijeme za provođenje pregleda u konkretnom slučaju bilo veće od vremena propisanog Prilogom II. Pravilnika, pa imajući u vidu da tuženik nije sporio niti matematički obračun visine pristojbe za dodatno vrijeme, to je sud na temelju čl. 27. st. 2. Pravilnika ocijenio zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 8.495,59 eura, koji potražuje na ime pristojbe za dodatno vrijeme, osnovanim.

27. U odnosu na prigovore tuženika koji se odnose na osnov za obračun pristojbe za dodatno vrijeme, valja ukazati kako je Pravilnik donesen temeljem odredaba čl. 25. st. 6. Zakona o službenim kontrolama koje se provode sukladno propisima o hrani, hrani za životinje, o zdravlju i dobrobiti životinja (Narodne novine, broj: 81/2013., 14/2014., 56/2015., dalje: ZSK) te čl. 132. st. 4. Zakona o veterinarstvu (Narodne novine, broj: 82/2013., 148/2013., dalje: ZOV).

28. Također je odredbama čl. 25. st. 4. ZSK-a i čl. 132. st. 1. ZOV-a propisano da pristojbe i naknade za obavljene službene kontrole moraju biti u skladu s Uredbom (EZ) br. 882/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o službenim kontrolama koje se provode radi verifikacije postupanja u skladu s odredbama propisa o hrani i hrani za životinje te propisa o zdravlju i dobrobiti životinja (SL L 165, 30. 4. 2004.) (dalje: Uredba (EZ) br. 882/2004).

29. Odredbom čl. 27. st. 1. Uredbe (EZ) br. 882/2004 propisano je da države članice mogu naplaćivati pristojbe ili naknade za pokriće troškova službenih kontrola, pri čemu, sukladno stavku 5. istoga članka, prilikom određivanja pristojbe moraju uzeti u obzir (a) vrstu subjekta u pitanju i relevantne faktore rizika; (b) interese subjekta s niskom proizvodnjom; (c) tradicionalne metode koje se koriste u proizvodnji, preradi i distribuciji; te (d) potrebe subjekata koji su smješteni u područjima koja su u posebno teškom zemljopisnom položaju.

30. O metodi izračunavanja pristojbi države članice obavještavaju Komisiju koja ispituje udovoljavaju li pristojbe zahtjevima Uredbe (EZ) br. 882/2004 (čl. 27. st. 12. Uredbe /EZ/ br. 882/2004).

31. Navodi tuženika da odredba čl. 27. st. 2. Pravilnika ne bi bila u skladu s ciljevima propisanim pravom EU, odnosno da navedena odredba ne omogućava nastavak primjene tradicionalnih metoda u svakoj fazi proizvodnje, prerade ili distribucije hrane, uslijed čega da je i donesen Pravilnik o dopuni kojim da je propisano da se za objekte u kojima je mjesečno zaklano između 10.000 - 25.000 jedinki životinja, gdje se, kako to navodi tuženik, pretežito radi o tradicionalnim metodama, pristojba obračunava samo za zaklanu životinju, prema stavu ovoga suda nisu osnovani.

32. Naime, unatoč tome što tužitelj tijekom postupka nije osporavao da bi tuženik svoju djelatnost obavljao na tradicionalan način, ističe se da sama takva tvrdnja ne povlači za sobom nezakonitost odnosno nesukladnost odredbe čl. 27. st. 2. Pravilnika s odredbom čl. 27. st. 5. t. (c) Uredbe (EZ) br. 882/2004. Navedeno upravo iz razloga što je spomenutom uredbom regulirano samo koje faktore država članica mora uzeti u obzir prilikom određivanja visine pristojbe, pa tako, između ostalog, i faktor tradicionalnih metoda koje se koriste u proizvodnji, preradi i distribuciji, dok činjenica da se na temelju Pravilnika i objektima koji svoju djelatnost obavljaju na tradicionalan način naplaćuju dodatne pristojbe ne znači sama po sebi da država članica nije uzela u obzir faktore tradicionalnih metoda prilikom određivanja visine pristojbe, kao niti da nije uzela u obzir druge faktore u smislu odredbe čl. 27. st. 5. Uredbe (EZ) br. 882/2004.

33. Tim više što tuženik tijekom postupka nije ni tvrdio ni podnio ijedan dokaz na okolnost da tužitelj ne bi, sukladno odredbi čl. 27. st. 12. Uredbe /EZ/ br. 882/2004, obavijestio Komisiju o metodi izračunavanja pristojbi, odnosno da Komisija ne bi ispitala odgovara li tužiteljeva metoda izračunavanja pristojbe zahtjevima Uredbe /EZ/ br. 882/2004. Stoga, kako tuženik nije ni tvrdio ni dokazao da tužiteljeva metoda izračunavanja pristojbe nije odobrena od strane Komisije odnosno da ista ne bi odgovarala zahtjevima Uredbe /EZ/ br. 882/2004, to ovaj sud ne može nedvojbeno utvrditi da bi se upravo na tuženika imao odnositi uvjet iz čl. 27. st. 5. t. (c) Uredbe (EZ) br. 882/2004 te da bi naplata pristojbe za dodatno vrijeme u odnosu na tradicionalne objekte bila u izravnoj suprotnosti sa zahtjevom da se pri određivanju visine pristojbe uzmu u obzir tradicionalne metode koje se koriste u proizvodnji, preradi i distribuciji.

34. Također, ističe se da odredba Pravilnika kojom je propisana naplata pristojbe za dodatno vrijeme nije niti poništena niti ukinuta odlukom Ustavnog suda uslijed nesukladnosti iste sa ZSK-om i ZOV-om, odnosno Uredbom (EZ) br. 882/2004.

35. Naime, prema stavu ovoga suda, ne postoji protivnost konkretne odredbe Pravilnika s odredbama ZSK-a, ZOV-a, Ustava Republike Hrvatske i Uredbe (EZ) br. 882/2004, pa nije niti bilo osnova za pokretanje postupka za ocjenu suglasnosti Pravilnika s Ustavom i zakonom od strane ovoga suda, kao niti za pokretanje postupka usklađenosti Pravilnika s Uredbom (EZ) br. 882/2004 pred Sudom Europske unije.

36. Pri tome se ističe da činjenica da je odredbom čl. 1. Pravilnika o dopuni dopunjena odredba čl. 27. Pravilnika na način da je u istu dodan stavak 3. kojim se određuje da ako je u objektu iz čl. 7. st. 1. t. e. Pravilnika mjesečno zaklano između 10.000-25.000 jedinki životinja, objektu se obračunava pristojba samo po zaklanoj

životinji, ne znači da je stavak 2. istoga članka, koji je bio na snazi u trenutku nastanka obveze, nezakonit, odnosno protivan pravu Europske unije, osobito imajući u vidu da su Uredbom (EZ) br. 882/2004 propisani samo uvjeti/ciljevi kojima se države članice moraju voditi prilikom određivanja visine pristojbi, a ne i konkretne pristojbe koje se imaju naplaćivati za provedene službene kontrole.

37. Iako iz utuženih računa tužitelja proizlazi da u objektu tuženika mjesečno nije zaklano više od 25.000 jedinki životinja, valja reći da sukladno odredbi čl. 90. st. 4. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj: 56/1990., 135/1997., 113/2000., 28/2001., 76/2010., 5/2014., dalje: URH), zakoni i propisi državnih tijela i tijela koja imaju javne ovlasti ne mogu imati povratno djelovanje. Samo iznimno, iz posebno opravdanih razloga, samo pojedine odredbe zakona mogu imati povratno djelovanje (čl. 90. st. 5. URH-a). Dakle, Pravilnik o dopuni, kao takav, budući da ne spada u kategoriju zakona ne može imati povratno djelovanje, stoga se iznimka od čl. 27. st. 2. Pravilnika propisana čl. 1. Pravilnika o dopuni, ne primjenjuje na konkretan slučaj.

38. Također, ističe se da premda je nakon održanih sastanaka pri tužitelju zaista donesen Pravilnik o dopuni kojom je ukinuta obveza plaćanja dodatne pristojbe za objekte u kojima se mjesečno zakolje između 10.000 – 25.000 jedinica životinja, da navedeno ne znači da je pristojba za dodatno vrijeme, koja je opstojala u utuženom razdoblju, bila nezakonita ili protivna pravu EU, sve iz razloga kako je to već prethodno detaljnije navedeno, kao što ni ne znači da bi se uslijed tako održanih sastanaka odredba čl. 1. Pravilnika o dopuni primjenjivala retroaktivno.

39. Radi utvrđivanja je li veterinar trebao biti prisutan cijelo vrijeme tijekom obavljanja pregleda valja prije svega ukazati kako se objekt tuženika ne smatra malom klaonicom u smislu odredbe čl. 2. t. 2. Pravilnika te u smislu odredbe čl. 3. st. 3. Pravilnika o mjerama prilagodbe. Navedeno iz razloga što je u ovom postupku utvrđeno da je tuženik u 2017. godini zaklao više od 150.000 jedinica životinja, s tim da je u periodu od 9 mjeseci tijekom 2018. zaklao 132.730 jedinica životinja (čl. 2. t. 2. Pravilnika), a osim toga, iz utuženih računa tužitelja također proizlazi da tuženik kolje više od 10.000 jedinica životinja mjesečno (čl. 3. t. 2. Pravilnika o mjerama prilagodbe).

40. S tim u vezi, a imajući u vidu da postoji iznimka od obveze prisutnosti veterinaru za cijelo vrijeme trajanja pregleda u odnosu na male klaonice, ukazuje se na odredbu točke 1. (a) Priloga I., Odjeljka III., Poglavlja II. Uredbe (EZ) br. 854/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o utvrđivanju posebnih pravila organizacije službenih kontrola proizvoda životinjskog podrijetla namijenjenih prehrani ljudi (SL L 139, 29. 4. 2004.) (dalje u tekstu: Uredba (EZ) br. 854/2004) koja propisuje da nadležno tijelo mora osigurati da najmanje jedan službeni veterinar bude nazočan, između ostalog, i u klaonicama, tijekom cijelog ante i post mortem pregleda, uz iznimke propisane točkom 2. Priloga I., Odjeljka III., Poglavlja II. Uredbe (EZ) br. 854/2004.

41. Također je iznimka od prisutnosti ovlaštene osobe cijelo vrijeme tijekom klanja propisana odredbom čl. 7. st. 1. Pravilnika o mjerama prilagodbe, i to, između ostalog, i za male klaonice za perad, a koje ne kolju više od 500 jedinica peradi u danu, a pod izrijekom propisanim uvjetima (ako ovlaštena osoba nije utvrdila nesukladnosti prilikom ante mortem pregleda; ako se post mortem pregled obavlja najkasnije 3 sata nakon klanja posljednje životinje, a da nije prošlo više od 6 sati od početka klanja prve životinje; ako je u slučaju kopitara, papkara i uzgojene divljači osigurana jasna

sljedivost svih dijelova trupa i organa svake pojedine životinje koji podliježu post mortem pregledu; ako se u slučaju peradi i lagomorfa obavlja klanje životinja samo iz jednog jata, a ovlaštena osoba pregleda reprezentativni uzorak trupova i organa tijekom klanja te sve trupove u hladnjači po završetku klanja).

42. Međutim, i ovdje valja reći kako tuženik nije ni tvrdio ni predložio dokaze na okolnost da službeni veterinar nije trebao biti nazočan cijelo vrijeme tijekom trajanja pregleda uslijed ispunjenja nekog od uvjeta propisanog odredbom čl. 7. st. 1. Pravilnika o mjerama prilagodbe ili točkom 2. Priloga I., Odjeljka III., Poglavlja II. Uredbe (EZ) br. 854/2004, već je samo istaknuo kako je upitno je li trebao biti nazočan cijelo vrijeme. Budući bi to bila okolnost koja bi ga oslobađala od ispunjenja obveze na plaćanje pristojbe za dodatno vrijeme, to je upravo tuženik takvu okolnost bio dužan dokazati.

43. K tome, uz to što sud, kako je to već ranije navedeno, ne smatra da bi se tuženik imao smatrati malom klaonicom za perad (arg. iz t. 39. obrazloženja), čak i da se radi o maloj klaonici, napominje se da je već iz izvješća o post mortem pregledima vidljivo da je u objektu tuženika u utuženom razdoblju, manje od 500 jedinica životinja u danu, zaklano samo na dane 22. veljače 2018. (list 79. spisa), 29. svibnja 2018. (list 189. spisa), 4. listopada 2018. (list 248. spisa) te 23. listopada 2018. (list 265. – 266. spisa). Pri tome se ističe da navedeno ne povlači samo po sebi nepostojanje potrebe za prisutnošću veterinara za cijelo vrijeme trajanja pregleda, jer je za navedeno potrebno dokazati, osim broja zaklanih životinja u danu, i da je ispunjen koji od preostalih uvjeta iz čl. 7. st. 1. Pravilnika o mjerama prilagodbe, a što tuženik u ovom postupku osim što nije dokazao, nije ni tvrdio.

44. Stoga, prema stavu suda, konkretno nije bilo uvjeta da službeni veterinar ne bude prisutan cijelo vrijeme tijekom trajanja pregleda, tim više što tuženik nije dokazao ispunjenje ijednog od uvjeta propisanih odredbom čl. 7. st. 1. Pravilnika o mjerama prilagodbe te točkom 2. Priloga I., Odjeljka III., Poglavlja II. Uredbe (EZ) br. 854/2004.

45. Nadalje, eventualna okolnost da tužitelj različito postupuje u odnosu na različite subjekte, odnosno da se nekim objektima naplaćuju manji, a nekim veći troškovi, za iste radnje, prema stavu ovoga suda ne utječe na osnovanost ili neosnovanost konkretnog tužbenog zahtjeva. Ako tužitelj ima osnovu za naplatu pristojbe koja se temelji na propisu koji je u trenutku nastavka obveze plaćanja pristojbe na snazi, onda sud takvu osnovu ne može otkloniti samo iz razloga što je pristojba navodno naplaćena samo tuženiku ili nekoj drugoj osobi iako je bilo osnova za naplatu te pristojbe i trećim osobama. Takva okolnost može biti eventualno razlog za pokretanje nekog drugog postupka, primjerice nadzora rada tužitelja, međutim ne može biti od utjecaja na osnovanost konkretnog tužbenog zahtjeva.

46. U odnosu na prigovor tuženika da tužitelj nije odgovorio na prigovore tuženika u odnosu na osporene račune, valja reći kako iz odgovora tužitelja na prigovor tuženika od 16. studenoga 2018. (list 323. – 324. spisa) proizlazi da je tužitelj ipak odgovorio na prigovore tuženika te da se očitovao da je točnost podataka utvrđena od strane odgovorne osobe u objektu i službenog veterinara kontrolnog tijela, stoga da je, budući tuženikova obveza proizlazi iz odredaba Pravilnika, otklonio tuženikove prigovore, a sve i da se tuženik na navedene prigovore nije očitovao, to ne bi bilo od utjecaja na osnovanost tužbenog zahtjeva.

47. Stoga, kako je sud utvrdio da je tuženik na temelju odredbe čl. 27. st. 2. Pravilnika u utuženom razdoblju bio dužan snositi trošak dodatnog vremena za provođenje pregleda te da tuženik nije osporio obvezu plaćanja pristojbe po broju zaklanih životinja, a imajući u vidu da tuženik nije posebno osporio visinu pristojbe koja se odnosi na broj zaklanih životinja, kao i matematički izračun visine troška dodatnog vremena prema duljini trajanja pregleda koja proizlazi iz izvješća o post mortem pregledu životinja, to je sud ocijenio tužbeni zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 8.749,46 eura osnovanim, pa je na temelju odredbe čl. 451. st. 3. ZPP-a valjalo održati na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi za iznos glavnice.

48. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u točki I. izreke.

49. Sud nije proveo dokazni prijedlog tuženika za pribavu službenim putem usporednih podataka u utuženom razdoblju od drugih klaonica sličnog kapaciteta i za provođenjem financijskog vještačenja, jer navedeni dokazi nisu potrebni za donošenje odluke u ovom predmetu, odnosno pribava takvih podataka i vještačenje istih ne bi bilo od utjecaja na donošenje drugačije odluke (arg. iz t. 45. obrazloženja). Tim više što je tuženik sam dužan podnijeti isprave na koje se poziva kao dokaz svojih navoda, dok sud službenim putem pribavlja takve isprave tek ako stranka dokaže da to sama nije uspjela (čl. 232. st. 3. ZPP-a). Također sud nije proveo dokazni prijedlog za saslušanjem tuženika obzirom je punomoćnik tuženika na ročištu od 9. studenoga 2021. odustao od tog dokaznog prijedloga., dok nije proveo dokaz usmenim saslušanjem svjedoka Slavka Cvrle jer je smatrao da je predmet dovoljno raspravljen da bi se mogla donijeti odluka u ovoj pravnoj stvari, a tim više što tuženik nije ni prigovarao iskazu navedenog svjedoka nego je smatrao da bi trebao dopuniti iskaz.

50. Odluka o zateznim kamatama temelji se na odredbi čl. 29. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj: 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018., dalje u tekstu: ZOO), prema kojoj dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, osim glavnice, i zatezne kamate. U skladu s odredbom čl. 183. st. 1. ZOO-a, dužnik dolazi u zakašnjenje kad ne ispunji obvezu u roku određenom za ispunjenje.

51. S obzirom da je tuženik bio dužan ispuniti svoju obvezu najkasnije do dana dospijeca plaćanja utuženih računa, a isti to nije učinio, to je tužitelj ovlašten zahtijevati isplatu zateznih kamata od prvog dana nakon dana dospijeca do isplate, stoga tužitelju pripadaju zatezne kamate od prvog dana nakon dana dospijeca do isplate.

52. Odluka o stopi zateznih kamata temelji se na odredbi čl. 29. st. 2. ZOO-a, čl. 2. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj: 114/2022., dalje u tekstu: ZID ZOO/22) i čl. 1. Uredbe o izmjeni Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj: 156/2022, dalje u tekstu: Uredba) te čl. 1. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj: 155/2023., dalje u tekstu: ZID ZOO/23), u dijelu koji se odnosi na potraživanja proizašla iz ostalih odnosa jer predmetno potraživanje ne predstavlja potraživanje proizašlo iz trgovačkog ugovora.

53. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u točki I. izreke.

54. S obzirom da je tužitelj zatražio zatezne kamate od dana dospijeca utuženih računa te da je zatražio veću stopu zateznih kamata nego što mu to pripada, valjalo je ukinuti platni nalog predmetnog rješenja i ovrsi i odbiti tužbeni zahtjev u dijelu njegova zahtjeva za isplatu zateznih kamata za dane dospijeca utuženih računa te za isplatu razlike stope zatezne kamate.

55. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u točki II. izreke.

56. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbama čl. 154. st. 1., čl. 155. i čl. 164. ZPP-a. Visina naknade troškova za rad odvjetnika utvrđena je na temelju Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, broj: 142/2012., 103/2014., 118/2014., 107/2015., 37/2022., dalje u tekstu: OT), Izmjene Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, broj: 126/2022., dalje u tekstu: Izmjena OT) te visina naknade troškova za rad javnog bilježnika na temelju Pravilnika o nagradama i naknadi troškova javnih bilježnika u ovršnom postupku (Narodne novine, broj: 8/2011., 112/2012., 114/2012., dalje u tekstu: Pravilnik o nagradama).

57. Tužitelj ima pravo na zatražene troškove ovršnog postupka za sastav prijedloga za ovrhu u iznosu od 132,72 eura (Tbr. 11/1 i Tbr. 50 OT-e) te za javnobilježničku nagradu u iznosu od 167,43 eura (čl. 6. u vezi s čl. 8. Pravilnika o nagradama), dakle, ukupno u iznosu od 300,15 eura sa zateznim kamata od donošenja predmetnog rješenja o ovrsi do isplate po stopi koja je određena čl. 29. st. 2. ZOO-a, čl. 2. ZID ZOO/22-a i čl. 1. Uredbe te čl. 1. ZID ZOO/23-a, u dijelu koji se odnosi na potraživanja proizašla iz ostalih odnosa.

58. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u točki I. izreke.

59. Tužitelju ne pripada preostali zatraženi iznos tzv. nastalih troškova jer isti nisu ničim dokazani, a niti tzv. predvidivih troškova jer mu isti nisu niti nastali, stoga je preko iznosa od 300,15 eura do zahtijevanog iznosa od 312,60 eura, za iznos od 12,45 eura sa zateznim kamata, platni nalog valjalo ukinuti, a tužbeni zahtjev odbiti.

60. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u točki II. izreke.

61. Tužitelju po načelu uspjeha u parnici pripada naknada troškova parničnog postupka za sastav podneska od 22. srpnja 2020. u iznosu od 132,72 eura (Tbr. 8/1 i Tbr. 50 OT-e), za pristup ročištu 17. rujna 2020. u iznosu od 33,18 eura (Tbr. 9/5 i Tbr. 50 OT-e), za sastav podneska od 30. rujna 2020. u iznosu od 33,18 eura (Tbr. 8/3 i Tbr. 50 OT-e), za pristup ročištu 14. listopada 2020. u iznosu od 33,18 eura (Tbr. 9/5 i Tbr. 50 OT-e), za sastav podneska od 9. prosinca 2020. u iznosu od 33,18 eura (Tbr. 8/3 i Tbr. 50 OT-e), za sastav podneska od 26. travnja 2021. u iznosu od 33,18 eura (Tbr. 8/3 i Tbr. 50 OT-e), za sastav podneska od 29. prosinca 2021. u iznosu od 33,18 eura (Tbr. 8/3 i Tbr. 50 OT-e), za sastav podneska od 21. travnja 2023. u iznosu od 49,77 eura (Tbr. 8/3 OT-e i čl. 1. Izmjene OT-e), za pristup ročištu od 18. svibnja 2023. u iznosu od 199,08 eura (Tbr. 9/1 OT-e i čl. 1. Izmjene OT-e) te za pristup ročištu od 9. siječnja 2024. u iznosu od 199,00 eura (Tbr. 9/1 OT-e, čl. 1. Izmjene OT-e i čl. 2. st. 1. ZPP-a), dakle, ukupno u iznosu od 779,65 eura sa zateznim kamata od donošenja predmetne presude do isplate (čl. 27. u vezi s čl. 107. st. 2. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku /Narodne novine, broj:

80/2022./), po stopi koja je određena čl. 1. ZID ZOO/23, u dijelu koji se odnosi na potraživanja proizašla iz ostalih odnosa.

62. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u točki III. izreke.

63. U odnosu na preostali zatraženi trošak parničnog postupka valja prije svega ukazati kako ovaj sud u cijelosti prihvaća stav Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, iskazan u presudi poslovni broj Pž-2450/2023 od 30. kolovoza 2023., u kojem iznosi da Izmjena OT-e, s obzirom da nije zakon, ne može imati povratno djelovanje (čl. 90. st. 4. i 5. Ustava Republike Hrvatske /Narodne novine, broj: 56/1990., 135/1997., 113/2000., 28/2001., 76/2010. i 5/2014./), stoga se za parnične radnje do 1. studenog 2022. trošak ima priznati prema vrijednosti boda određenoj u Tbr. 50 OT-e, a ne prema vrijednosti boda određenoj u čl. 1. (Tbr. 50) Izmjene OT-e.

64. Stoga tužitelju po toj osnovi ne pripada nagrada za sastav podneska od 22. srpnja 2020., za pristup ročištu od 17. rujna 2020., za sastav podneska od 30. rujna 2020., za pristup ročištu 14. listopada 2020., za sastav podneska od 9. prosinca 2020., za sastav podneska od 26. travnja 2021., za sastav podneska od 29. prosinca 2021., u preostalom zatraženom iznosu od po 66,36 eura, ukupno u iznosu od 464,52 eura.

65. Ne pripada mu ni naknada za pristup ročištu od 17. rujna 2020. te za pristup ročištu 14. listopada 2020., u preostalom zatraženom iznosu od po 99,54 eura, ukupno u iznosu od 199,08 eura, jer su navedena ročišta odgođena prije početka raspravljanja, stoga mu je nagrada priznata prema Tbr. 9/5 OT-e, a ne kako je to zatraženo prema Tbr. 9/1 OT-e, a također mu po istom osnovu ne pripada ni naknada za sastav podneska od 30. rujna 2020., za sastav podneska od 9. prosinca 2020., za sastav podneska od 26. travnja 2021. te za sastav podneska od 29. prosinca 2021., u preostalom zatraženom iznosu od po 99,54 eura te za sastav podneska od 21. travnja 2023. u preostalom zatraženom iznosu od 149,31 eura, ukupno u iznosu od 547,47 eura, jer navedeni podnesci ne predstavljaju podneske iz Tbr. 8/1 OT-e, stoga mu je nagrada priznata prema Tbr. 8/3 OT-e, a ne kako je to zatraženo prema Tbr. 8/1 OT.

66. Stoga je preko iznosa od 779,65 eura do zahtijevanog iznosa od 1.990,78 eura (o nagradi za sastav prijedloga za ovrhu odlučeno u dijelu odluke o ovršnim troškovima), za iznos od 1.211,07 eura zahtjev tužitelja za naknadu troškova parničnog postupka sa zateznim kamatama valjalo odbiti kao neosnovan.

67. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u točki IV. izreke.

Dokument je elektronički
MARIJA KRAJNOVIĆ
Vrijeme potpisivanja:
15-02-2024
11:00:31

U Zagrebu, 15. veljače 2024.

OTR
O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
2.5.4 07-#130D40523317333839313638373732
L=ZAGREB
S=KRAJNOVIĆ
O=MARIJA
CN=MARIJA KRAJNOVIĆ

Sutkinja:
Marija Krajnović

Nacrt odluke izradila:
Barbara Mažuranić, sudska savjetnica

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od osam dana od dana kada se smatra da je dostava presude obavljena, odnosno od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od osam dana od dana dostave prijepisa presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), koja se podnosi putem informacijskog sustava e-Komunikacija ovog suda.

DNA:

- tužitelju po pun. – putem e-Oglasne ploče (8 dana)
- tuženiku po pun. – putem e-Oglasne ploče (8 dana)

Broj zapisa: **9-30863-8c693**

Kontrolni broj: **0039a-fc0bb-baca2**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=MARIJA KRAJNOVIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-1251/2024-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Raoula Dubravca, predsjednika vijeća, Lenke Ćorić, suca izvjestitelja i Ivane Mlinarić, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja REPUBLIKA HRVATSKA, Ministarstvo poljoprivrede, OIB 76767369197, kojeg zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Zagrebu, protiv tuženika BASTALEC PROMET d.o.o., Blaškovec, Blaškovečka 28, OIB 43740474043, kojeg zastupa punomoćnik Krešimir Ćurković, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Ćurković i Šanjug d.o.o., Zagreb, radi isplate, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-253/2021-27 od 15. veljače 2024., na sjednici vijeća održanoj 18. lipnja 2024.

p r e s u d i o j e

Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-253/2021-27 od 15. veljače 2024. u točkama I. i III. izreke.

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-253/2021-27 od 15. veljače 2024. održan je se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrši Javnog bilježnika Branke Rački iz Sv. Ivan Zelina, poslovni broj Ovr-70/2019 od 23. travnja 2019. u dijelu kojim je naloženo tuženiku da plati tužitelju iznos od 8.749,46 eura sa zateznim kamatama koje teku od dospijeca pojedinačno određenih novčanih iznosa do isplate po stopi propisanoj za ostale odnose, kao i da mu nadoknadi troškove ovršnog postupka u iznosu 300,15 eura sa zateznim kamatama od 23. travnja 2019. do isplate po stopi propisanoj za ostale odnose (točka I. izreke), a ukinut u dijelu kojim je naloženo tuženiku da tužitelju plati zatezne kamate na dosuđene iznose glavnice na dan dospijeca svakog pojedinačnog iznosa, zatezne kamate po stopi koja čini razliku između dosuđene i zatražene stope i troškove ovršnog postupka u iznosu od 12,45 eura sa zateznim kamatama, te u tom dijelu tužbeni zahtjev odbijen kao neosnovan (točka II. izreke), naloženo tuženiku da tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 779,65 eura sa zateznim kamatama od 15. veljače 2024. do isplate po stopi propisanoj za ostale odnose (točka III. izreke), dok je tužiteljev zahtjev za naknadu troškova parničnog

postupka u iznosu od 1.211,07 eura sa zateznim kamatama, odbijen kao neosnovan (točka IV. izreke).

2. Tuženik je protiv presude pravovremeno izjavio žalbu pobijajući je u dijelu kojim je platni nalog održan na snazi i njemu naloženo da tužitelju nadoknadi parnične troškove, dakle u točkama I. i III. izreke, zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi navodi da je učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. Zakona o parničnom postupku jer je pogrešno utvrđeno kako tuženik nije dokazao da obavlja svoju djelatnost na tradicionalan način iako je to tužitelju poznato i tu činjenicu nije osporavao tijekom postupka, pa je tuženik nije ni trebao dokazivati. Smatra da je pogrešno primijenjena odredba članka 27. stavka 2. Pravilnika o visini pristojbi i naknada za službene kontrole na temelju kojega su tuženiku izdani sporni računi za naplatu troškova dodatnog vremena, odnosno dodatne pristojbe, iako kašnjenja u obavljanju pregleda u planirano vrijeme nisu uzrokovale tehničke nesukladnosti ni djelatnici objekta, već tehnološki proces tuženika koji mu je odobren, a koji je sam po sebi takav da traje duže vrijeme, na što je tuženik uporno ukazivao tužitelju, međutim, bez uspjeha i adekvatnog obrazloženja. U prilog tome poziva se na presudu Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj Povrv-141/2018-6 od 11. siječnja 2019. potvrđenu presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1200/2019-3 od 13. siječnja 2021. i mišljenje vještaka dano u drugom sličnom predmetu i tvrdi da nije dužan platiti onaj dio računa koji se odnosi na troškove dodatnog vremena najprije za to što nisu ispunjene propisane pretpostavke iz članka 27. stavka 2. Pravilnika, a zatim i zbog toga što je i u samom Pravilniku propisano da se navedena mjera ne primjenjuje na male objekte kojima pripada tuženik. Zaključno navodi kako tužitelj svojim postupanjem proturječi sam sebi, važećim propisima i europskim normama, a sve na štetu malih poduzetnika koji su pod posebnim pritiscima u ovom dobu uslijed globalne epidemije, inflacije i borbe s velikim industrijama. Pored toga navodi kako je Pravilnik na snazi od 2015. godine, dok je tužitelj spornu naknadu zaračunao tuženiku tek u 2018. godini, zatim da nije jasan zaključak prvostupanjskog suda da bi tuženik takvo postupanje tužitelja trebao sankcionirati u okviru drugog postupka, a ne ovog sudskog, jer se radi o državnom tijelu u odnosu na kojeg tuženik kao mali poduzetnik nema drugog načina utjecaja na donošenje odluka, te ukazuje na nepravilno i nedosljedno ponašanje tužitelja u odnosu na druge objekte slične tuženikovom. Upravo zbog toga smatra da je trebalo provesti potrebna vještačenja radi utvrđenja parametara i pravilnosti pri obračunavanju dodatne naknade i pribaviti svu dokumentaciju o fakturiranim dodatnim pristojbama od Ministarstva poljoprivrede budući da je neprovođenjem tog dokaza činjenično stanje ostalo nepotpuno utvrđeno. Predlaže da ovaj žalbeni sud preinači pobijanu presudu tako da odbije tužbeni zahtjev u cijelosti ili ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. Traži naknadu troškova žalbenog postupka.

3. Tužitelj nije podnio odgovor na žalbu.

4. Žalba je neosnovana.

5. Pobjijana presuda ispitana je na temelju odredbe članka 365. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22; dalje: ZPP) u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, te na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP-a).

6. Predmet spora je zahtjev tužitelja za plaćanje iznosa od 8.749,46 eura na ime neplaćenih pristojbi za provedene službene kontrole hrane životinjskog podrijetla u razdoblju od ožujka do studenog 2018. godine.

7. Iz obrazloženja prvostupanjske presude proizlazi kako među strankama nije bilo prijeporno da je ovlašteni veterinar kontrolnog tijela izvršio post mortem pregleda životinja u objektu tuženika u onom vremenu i trajanju kako to proizlazi iz izvještaja o obavljenim pregledima priloženih računima. Također nije bila sporna ni osnova tužbenog zahtjeva u odnosu na pristojbe koje se odnose na broj zaklanih životinja, ali je bilo sporno ima li tužitelj pravo tražiti od tuženika plaćanje pristojbe za dodatno vrijeme utrošeno za provođenje pregleda ako uzrok kašnjenja u provođenju pregleda nisu bili ni djelatnici objekta tuženika ni tehničke nesukladnosti pri provođenju pregleda i posebno s obzirom na okolnost da je dopunom Pravilnika o visini pristojbi i naknada za službene kontrole („Narodne novine“ broj: 84/15, 100/15, 14/16 i 98/18; dalje: Pravilnik) propisano da se ta pristojba ne obračunava za objekte u kojima je mjesečno zaklano između 10.000 i 25.000 jedinki životinja, nego samo pristojba za zaklane životinje.

8. Nakon provedenog dokaznog postupka prvostupanjski sud je utvrdio da se dio tražbine koja je predmet tužbenog zahtjeva ne odnosi na pristojbe prema utrošenom vremenu nego na pristojbe za broj zaklanih životinja koje tuženik nije platio, pa kako tu svoju obvezu nije osporavao, ocijenio je osnovanim tužbeni zahtjev za isplatu pristojbe po broju zaklanih životinja po računima broj 438/2018, 1274/2018 i 1412/2018 u ukupnom iznosu od 253,87 eura. S obzirom na to da tuženik ni u žalbi ne dovodi u pitanje postojanje te svoje obveze, prvostupanjska presuda je u tome dijelu pravilna i zakonita.

9. U odnosu na pristojbe koje se odnose na trošak dodatnog vremena, neosnovano žalitelj tvrdi kako je učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a. Suprotno tome, prvostupanjski sud je valjano obrazložio svoju odluku, a svi su razlozi pobijane presude u suglasnosti sa sadržajem isprava u spisu i zapisnika o izvođenju dokaza. Zaključak je ovog suda da je prvostupanjski sud savjesno i brižljivo ocijenio izvedene dokaze na način propisan člankom 8. ZPP-a, te dao jasne i valjano obrazložene odgovore na sva sporna pitanja i prigovore tuženika. S druge strane, žalitelj u žalbi samo ponavlja ono što je već iznosio tijekom prvostupanjskog postupka protiveći se tužbenom zahtjevu, iako pobijana presuda sadrži razloge o svemu što je bilo prijeporno među strankama.

10. Tako je prvostupanjski sud pravilno utvrdio da se o postojanju obveze tuženika da plati pristojbu obračunatu prema utrošenom vremenu veterinara za post

mortem pregleda životinja, treba odlučiti primjenom članka 27. stavka 2. Pravilnika. To svoje stajalište prvostupanjski sud je detaljno obrazložio u točkama 27. do 35. obrazloženja, odgovarajući na sve prigovore tuženika usmjerene na osporavanje zakonitosti Pravilnika i njegovoj neusklađenosti s Uredbom (EZ) br. 882/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o službenim kontrolama koje se provode radi verifikacije postupanja u skladu s odredbama propisa o hrani i hrani za životinje te propisa o zdravlju i dobrobiti životinja (SL L 165, 30. 4. 2004.).

11. Također je pravilno otklonjena mogućnost retroaktivne primijene odredbe stavka 3. članka 27. koja je dodana Pravilnikom o dopuni Pravilnika o visini pristojbi i naknada za službene kontrole („Narodne novine“ broj 98/18) makar je donošenje tog propisa bilo rezultat održanih sastanaka tužitelja i tuženika, kao i drugih poslovnih subjekata koji obavljaju istu djelatnost klanja životinja kao i tuženik.

12. Prema odredbi članka 27. stavka 2. Pravilnika, ako djelatnici objekta ili tehničke nesukladnosti pri provođenju ante mortem i post mortem pregleda koji se obavljaju u objektima iz članka 7. i članka 8. uzrokuju kašnjenje u obavljanju pregleda u predviđeno vrijeme, ili je vrijeme utrošeno za provođenje pregleda iz članka 24. stavka 1. veće od vremena propisanog Prilogom II. ovoga Pravilnika, objektu se obračunava pristojba za utrošeno vrijeme koje je potrebno za provođenje pregleda iz članka 24. stavka 1. ovoga Pravilnika u iznosu od 100,00 kn po satu. Prema odredbi članka 24. stavka 1. Pravilnika vrijeme potrebno za provođenje ante mortem i post mortem pregleda, uzimajući u obzir vrstu životinja, propisano je Prilogom II. ovoga Pravilnika.

13. Budući da u konkretnom slučaju nije sporno da je došlo do kašnjenja u obavljanju pregleda, tuženik se neosnovano poziva na odluku ovog suda poslovni broj PŽ-1200/2019 od 13. siječnja 2021. U tome sporu tužitelj je, naime, propustio dokazati koliko je iznosilo kašnjenje, pa je iz toga razloga tužbeni zahtjev za plaćanje pristojbe prema utrošenom vremenu odbijen kao neosnovan. U ovom sporu, pak, te činjenice nisu bile prijeporne i uz to proizlaze iz izvještaja o pregledima životinja koji su priklopljeni uz svaki račun čije je plaćanje predmet spora.

14. Neosnovano se žalitelj poziva i na okolnost da do kašnjenja pregleda nije došlo radnjama njegovih djelatnika ili zbog tehničke neusklađenosti, nego zbog tehnološkog procesa koji mu je odobren, a koji je sam po sebi takav da traje duže vrijeme, jer ta okolnost ne otklanja obvezu tuženika na plaćanje dodatne pristojbe zbog kašnjenja u obavljanju pregleda. Naime, iz članka 27. stavka 2. Pravilnika proizlazi da će se objektu za klanje životinja obračunati pristojba za utrošeno vrijeme koje je potrebno za provođenje ante i post mortem pregleda životinja u iznosu od 100,00 kuna po satu u slučaju (1) ako djelatnici objekta uzrokuju kašnjenje u obavljanju pregleda u predviđeno vrijeme, (2) ako tehničke nesukladnosti uzrokuju kašnjenje u obavljanju pregleda u predviđeno vrijeme te (3) ako je vrijeme utrošeno za provođenje pregleda veće od vremena propisanog Prilogom II. Pravilnika.

15. Zaključno valja dodati kako je pravilna i odluka suda o tome da izvođenje dokaza o nejednakom postupanju tužitelja prema svim klaonicama na tom području i na tu okolnost izvođenja financijskog vještačenja nakon prethodnog pribavljanja

potrebne dokumentacije od Ministarstva poljoprivrede, nije potrebno za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari. U točki 49. obrazloženja navedeni su razlozi za odbijanje izvođenja tih dokaza, pa je postupanje suda u skladu s ovlaštenjima iz članka 292. stavci 3. i 4. ZPP-a.

16. Odluka o troškovima pravilna je i zakonita glede osnovanosti (članak 154. stavak 1. ZPP-a) i visine (članak 155. stavak 1. ZPP-a).

17. Kako ne postoje razlozi na koje ukazuje žalitelj, a ni oni na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti, tuženikova žalba je odbijena kao neosnovana i prvostupanjska presuda u pobijanom dijelu potvrđena na temelju odredbe članka 368. stavka 1. ZPP-a.

Zagreb, 18. lipnja 2024.

Predsjednik vijeća
Raoul Dubravec

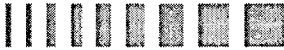
Dokument je elektronički potpisan:

Raoul Dubravec

Vrijeme potpisivanja:

02-08-2024

13:28:55

DN:

C=HR

O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

2.5.4.97=#OC1156415448522D3937333439333636353139

OU=Signature

S=Dubravec

G=Raoul

CN=Raoul Dubravec

Broj zapisa: **9-30869-4d511**

Kontrolni broj: **03761-1dfd1-41022**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Raoul Dubravec, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

BASTALEC PROMET d.o.o.
OIB: 43740474043

Zakonske zatezne kamate

Datum od	Datum do	Br. dana	Glavnica	KS	Suma kamata	Saldo
23.04.2019	30.06.2019	69	2.261,48	8,54	36,51	2.297,99
01.07.2019	31.12.2019	184	2.261,48	8,30	131,13	2.392,61
01.01.2020	17.04.2020	108	2.261,48	8,11	185,25	2.446,73
18.04.2020	18.10.2020	184	2.261,48	0,00	185,25	2.446,73
19.10.2020	31.12.2020	74	2.261,48	7,89	221,33	2.482,81
01.01.2021	30.06.2021	181	2.261,48	7,75	308,24	2.569,72
01.07.2021	31.12.2021	184	2.261,48	7,61	395,00	2.656,48
01.01.2022	30.06.2022	181	2.261,48	7,49	478,99	2.740,47
01.07.2022	31.12.2022	184	2.261,48	7,31	562,33	2.823,81
01.01.2023	01.01.2023	0	300,15	0,00	74,63	374,78
01.01.2023 - Prijelaz na EUR						
01.01.2023	30.06.2023	181	300,15	10,50	90,26	390,41
01.07.2023	31.12.2023	184	300,15	12,00	108,42	408,57
01.01.2024	30.06.2024	182	300,15	12,50	127,07	427,22
01.07.2024	26.08.2024	56	300,15	12,25	132,70	432,85
Ukupno		1953	300,15 EUR		132,70 EUR	432,85 EUR

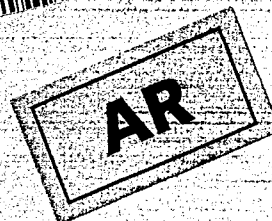
BASTALEC PROMET d.o.o.
OIB: 43740474043

Zakonske zatezne kamate

Datum od	Datum do	Br. dana	Glavnica	KS	Suma kamata	Saldo
15.02.2024	30.06.2024	137	779,65	12,50	36,48	816,13
01.07.2024	26.08.2024	56	779,65	12,25	51,09	830,74
Ukupno		194	779,65 EUR		51,09 EUR	830,74 EUR

S-DO- 114124-3

FINA

Ul. grada Vuk

6000 Zagreb